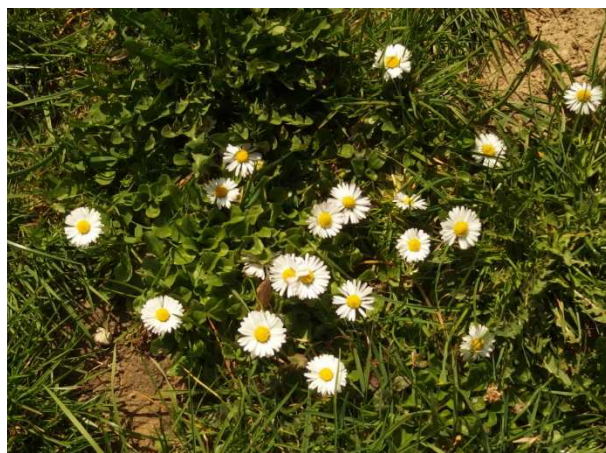
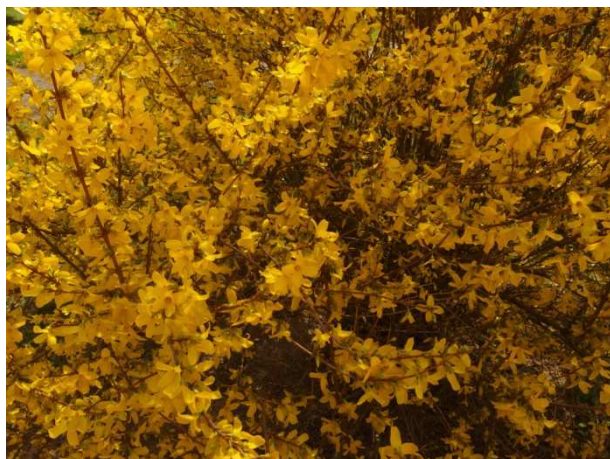

Druhé letošní jarní číslo časopisu

DŘEVÁK

časopisu moderního pubertáka

Jaro volá: „Kytičky,
vystřkujte hlavičky.
Ať kolem luk a pasek
plno je sedmikrásek.
Ať vykvetou jak minule
sněženky a bledule.
Ať potěší všechny plíce
hyacinty, čemeřice.
Ať svítí v trávě do dálky
modřence a fialky.
Ať slunce se směje z výšky
na zlaté pampelišky.
Zkrátka ať jako vloni
všechno kvete a voní.“

Jak dobře známe svého pana učitele?

28. března neslaví narozeniny jen Jan Ámos Komenský, ale i jeden z nejoblíbenějších, ne-li ten úplně nejoblíbenější učitel naší školy.

Kolikátéže narozeniny oslavil letos?

- a) sté. To je takové pěkné kulaté číslo.
- b) pětasedesáté. „To jsou pro chlapa nejlepší léta,“ říká pan učitel.
- c) jedenácté, protože každý je tak starý, jak se cítí ... nebo jak staré (mladé) má žáky.

Za b) je dobře! Milý pane učiteli, hodně štěstí, zdraví, spokojenosti a další dlouhá léta.

Tak takhle ne!

Naopak takhle jo! Pan učitel se svým pátáckým fanklubem.

Od února povinně!

**Od vesnice k vesnici
po zšeřelé silnici
bez odrazky na čepici
chodí jenom oslíci.**

Kdo mašíruje potmě bez reflexních prvků potmě po silnici, koleduje si o pořádný malér! Ale i třeba na takovém přechodu pro chodce je bezpečnější, když o vás řidič s dostatečným předstihem ví.

Pánové starosta a místostarosta si to myslí také a na podporu bezpečnosti našich dětí z 1. a 2. třídy zakoupili bezpečnostní pásy. Pro kluky zelené a pro holky fialové, takže hned nastal výměnný obchod☺. **Moc děkujeme!**

A ostatní? Třeba některý z bezpečnostních prvků vyhrájí v našich jarních soutěžích...

Škola v přírodě,

to je tak parádní zážitek, že to snad ani není škola.

Žáci 1. stupně letos odjeli do Jeseníků a po návratu měli plné hlavičky vzpomínek. Zeptali jsme se čtvrtáků, jak se jim v Pobytovém středisku ekologické výchovy ve Švagrově u Velkých Losin líbilo.

Už víme, že bydleli ve třech poschodích: V mechu a kapradí, Na mezi a V korunách stromů.

Jak se vám bydlelo?

„Ve škole v přírodě se mi líbilo velmi pěkně, protože tam bylo dobré jídlo, byli na nás hodní a byly tam pěkné pokoje.“ Zmeškal

„Ubytování bylo nádherné stejně jako příroda kolem.“ Nela Procházková

„Každý večer jsme hráli hry. Byl jsem šťastný, když jsme měli koupelny na pokoji. Vařili tam výborně a nejvíc se mi líbilo, když jsme chodili ven.“ Standa Končítík

„Hned co jsme přijeli, pán nám dal kufry do výtahu a panímáma nám dala povlečení a šli jsme do

pokojů. Jmenovali jsme se Střevlíci. A na oběd jsme měli kuře.“ Katka Chytilová

„Rozdělili jsme si pokoje a setkali jsme se v místnosti, která se jmenovala Mraveniště.“

Lucinka Nedělová

Jak vás tak poslouchám, docela si to Mraveniště dovedu představit. A co program zaujal vás?

„Líbilo se mi, jak jsem v lese našla několik křemenů. Ráno jsme mívali divadelní představení. S vládcem vody jsme si vyráběli mlýnek.“ Alička Caletková

„Bavilo mě, jak jsme píchali jehlou do žínky, a tak jsme vyráběli z vlny obrázek. Když jsme jeli do papírny, v obchodu se suvenýry jsem si koupil deníček.“ Ondra Tšpon

„S Duhou jsme šli ke Zdenině chatě a s elektrinou jsme si vyrobili z drátku motorek.“ Eliška Krutilová

Hledali jsme kameny. V pondělí jsme byli s Lenkou v roubence, dělali jsme suché filcování a vařili jsme čaj.“ Bára Skříčková.

„Vyráběli jsme mlýn do potoka. Další den jsme vytvářeli elektrický motorek z magnetu, měděného drátu a baterky. Se Vzduchem jsme se dozvěděli o jeho proudění.“ Matyáš Drobík

„Zkoušeli jsme dělat přírodní potůček.“ Nela Procházková

„Nejvíc se mi líbil den s Duhou Lenkou. Hráli jsme Šlapanou, Štronzo a vařili jsme čaj z máty a

rakytínku.“ Katka Hanáková

„V pondělí jsme měli Františka, který nás učil o vzduchu, třeba jsme smíchali sodu a ocet a vznikne CO_2 . V úterý jsme měli vědce Mirka, který měl projekt elektrina. Vyráběli jsme přívěsky a srdíčko na motorek.“ Sabinka Škrabalová

„Naučili jsme se Volání slunce. Zkoumali jsme přírodu, navštívili jsme studánky a jeden důl, byli jsme na hřbitově odpadků. Vyráběli jsme spoustu výrobků, například draky, mlýnky, obrázky z ovčí vlny.“ Adélka Kubálková

„S živlem Duhou jsme se bavili o našich přáních

a skoro všechna jsme si splnili.“ Lucinka Nedělová

„Dělali jsme si deníčky a do nich jsme si zapisovali, co jsme prožili. Líbilo se mi, jak jsme vyráběli papírové vlaštovky.“ Kuba Vavrouš

A co třetácci? Někteří z nich byli vlastně poprvé tak dlouho bez maminky a bez své postýlky...

„Nejvíc se mi líbilo, jak jsme se dívali na ty akvárium, kde byli želvy, pavouci a hadi a další zvířata... a potom ještě jak jsme večer tančili s koštětem.“ Philip Cholasta

„Se Vzduchem jsme dělali různé pokusy. Byli jsme venku a tam jsme hráli různé hry, např. Továrna, Špendlíky a gumy, Větr a mraky a tak.“ David

„... a taky byla cesta za sluncem.“ Tomáš Doušek.

„Ve škole v přírodě na nás byli hrozně milí. Hned u budovy je tam les. Často jsme chodili na procházku.“ Viki Toračová.

„Ve čtvrtek jsme si plnili přání: když jsme chtěli vytvářet, tak jsme potom vytvářeli. Nejvíc se mi líbila Cesta za sluncem. Měli jsme kroužek a kroužek jsme tahali po slunečním paprsku (po barevné niti). Když jsme dotáhli kroužek po paprsku až na konec, tak jsme jako došli za Sluncem a tam jsme si mohli vybrat různé živly.“ Dominika Kopečná

Pochopila jsem dobře, že na nějaké smutky a lítostivost nějak nezbyl čas?

O to víc si musím vážit práce pedagogů, kteří chaos v mraveništi od neděle do pátku bravurně zvládali. Pan zástupkyni Zajícové, paním učitelkám Haně Josinkové, Marcelle Tománkové a Miladě Doležalové patří upřímné poděkování.

Co se baští jinde aneb Svět na talíři

Náš projekt Svět ve škole, škola ve světě pokračoval zajímavým doprovodným programem Ovoce do škol. Každá třída 1. stupně dostala nečekanou nadílku – bednu plnou exotického ovoce a zeleniny. Ať děti ochutnají, co baští jejich kamarádi jinde ve světě. Upřímně řečeno, zas taková exotika to nebyla – vždyť tyto plodiny dnes seženeme i u nás, ale možná málokdo si je koupí. Jsou moc cizokrajné, někdy se nám zdají i drahé, ale u mnohých z nich ani nevíme, jak se do toho leze. A právě to bylo cílem zajímavé výuky – zkusit, jak chutná.

„Seděli jsme na bobkách a paní učitelka přinesla tácek a my jsme roznášeli a jedli. Ochutnávali jsme granátové jablko,

salát, červený pomeranč a rajčata,“ Jirka Pešák

„Nejvíce mi chutnalo granátové jablíčko. Pak jsme si povídali o názvech toho ovoce,“ Janča Benešová

„Byl tam hlávkovej salát, který mi moc nechutnal. Rukola byla hořká. Rajčata, červená i žlutá, byl dobrá, ale nejlepší bylo granátové jablko.“ Sabinka Mikešová

„Byla tam taková červená zrna. Moc mi chutnal salát a grep, ale nechutnalo mi listí podobné pampelišce (rukola) a isoly (physalis).“ Natálka Malhocká

„Hlavní bylo, že jsme mohli ochutnat ovoce, co jsme neznali – mango, papájo a avokádo, dokonce i pomelo. Byl to zkrátka krásný den.“ Matěj Zatloukal

„Některé ovoce ještě nebylo zralé a to budeme ochutnávat, až dozraje. Nejvíce mi chutnaly granátové jablko a physalis. Červený pomeranč jsem snědl na svačinu. Těším se, až budu ochutnávat ostatní ovoce.“ Michal Kuba

„Skoro půlku ovoce jsme vůbec neznali, třeba topinambur.“ Ema Foukalová

„Povídali jsme si i o žlutém melounu, papáje, mangu a rajčatech, kde se vyrábějí... vlastně pěstují.“ Adam Dostál

„Skoro všem chutnalo granátové jablko a všichni byli rádi, že se neučíme.“ Nikola Dudíková

Paní učitelky se podivily, že dětem chutnal obyčejný polníček a římský salát. Naopak rukola, která chutnala jim, dětem moc nejela, je totiž hořká.

Akce byla tak zajímavá, že děti, chudáčci důvěřiví, ani nepoznaly, že se vlastně učí ☺

Tyhle vymoženosti by ani moje babička nepoznala, zato pěstovala „exotické“ plodiny, jako chlupáče, erteple, kerluby, kél, turkyň, špendlíky, šparglu a marhule. Hádejte, co měla na zahrádce?

Zábavné luštěníčko

Co nás letos nejvíc bavilo?

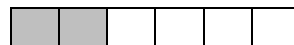
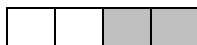
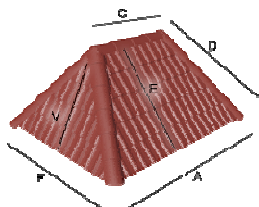
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.
O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O

1. malé ucho, 2. americká filmová cena, 3. kolem, 4. malý osel, 5. severomoravské město, 6. oškubat, 7. místo úderu, 8. slaměná miska na chléb, 9. obživnouti, 10. oloupit, 11. ohrazený les, 12. každý druhý den, 13. ošacení

Co jsme si s sebou vzali? (Kde byl 1. stupeň?)

děvčata na hlavu								
obuv do místnosti								
při rýmě								
obuv do mokra								
na ruce								
na spaní								
pletený ...								

Doplňte slova a přečtěte písmena v tmavých obdélníčkách (Kde byl 2. stupeň?)

Odpověď z předchozí strany:

Babička pěstovala strstku angrešt, brambory, kedlubnu/keďlubnu, kapustu, kukuřici, slivoň mirabelku, chřest a meruňku.

CHALOUPKY

Škola v přírodě pro 2. stupeň se odehrála v rozmezí deseti dní a uvedla v nadšení všechny statečné, kteří do toho šli. Jaké zkušenosti si přinesli sedmáci?

Nikča Ševčíková se, stejně jako mnoho jiných, těšila dlouho dopředu:

„Už v autobuse byli všichni natěšení, až přijedeme na místo a budeme spolu prožívat deset srandovných dní. Opravdu se každý den něco dělo. Byl to super pobyt plný bloudění ve tmě po lese, super zážitků a také jsme se všichni vzájemně více poznali.“

Jak se vám líbilo ubytování?

„Když jsme pokoj uviděli poprvé,“ vypráví Kát'a Pechálová, „úsměv nám zmrzl na tváři. Ne že by nebyl pokojík hezký, ale byl

strašně malý! Když jsme vybalili kufry, už tam nebylo k hnutí. A to nemluvím o stole plném jídla, který byl - no prostě plný. Zkrátka každý přemýšlel, jak to udělat, abychom se vměstnali.

Druhého dne nastala přestavba. Matraci z Nadiny přistýlky jsme šoupli na manželskou postel k nohám, ale museli jsme ji trochu ohnout. Jídlo jsme dali do skříně, věci ze skříně do jiné skříně, stůl do jiného kouta a hned bylo víc místa. Přistýlku jsme šoupli pod postel, na přistýlku batohy, kytaru a jiné věci.

Večer jsme nemohli usnout a vtom začal někdo chrápat. Mysleli jsme, že je to Nad'a, a Nikča mě naváděla, ať do ní šřouchnu, což jsem tedy udělala, a Nad'a řekla docela nahlas: „Au!“ Z toho jsme pochopily, že to Nad'a nebyla. Až doma jsme zjistily, že to byl někdo z vedlejšího pokoje.

Odvedle se vůbec nesly zvuky! Dáša třeba začala v 11 večer zpívat „Máš v hlavě brouka,“ až z toho byli všichni na prášky, a tak se ji snažili nějak umlčet. Sice nevím jak, ale nakonec se to asi povedlo.“

Dominik Starý přijel s dvěma zářezy na pažbě. Za jeden jej ještě čeká faktura, ale sami uznáte, že on vlastně za nic nemohl: „Protože tam byly tenké zdi, bylo slyšet i sebemenší ťuknutí. Třeba jsme se na návštěvě bavili a sousedé odvedle se začali smát. Když to trvalo asi deset minut, naštvál jsem se a šel na ně, ať se uklidní. Neuklidnili se, tak jsem jim kopl do dveří. A co se nestalo? Prokopl jsem dveře. Naštěstí jsem je s Ondrou Gajdošíkem opravil, takže mi to poprvé prošlo. Ale ty druhé dveře, to už se neututlalo.“

Na programu byla i farma s domácími zvířaty...

„Jeden den jsme šli na farmu podívat se na domácí zvířata. Vyráběli jsme sýry, které jsme na druhý den snědli. Ochutnali jsme i kozí mléko,“ vzpomněla si Dagmar Zmeškalová:

O méně voňavé zkušenosti vypráví Paťa Jakubcová: „Všichni jsme si zkusili nabírání hnoje – nasbírali jsme asi dvoje kolca! Mohli jsme si pohladit prasata, krávy, ale i telátka, ovečky a malinká jehňátka a koně. Třetí skupina vyráběla ten jejich dobrý pravý domácí sýr i máslo.“

Nejbližší civilizace (market) byla v šest

kilometrů vzdálené Brtnici, kam jste se vypravili v počasí mírně řečeno nevlídném.

„Po cestě do Brtnice jsme uviděli moderní dům a před ním stála dvě naleštěná BMW,“ pochlubila se Terka Cagašiková, „asi pět minut jsme to pozorovali s otevřenou pusou. Za úkol jsme měli vyplnit otázky na papírech, ale vykašlali jsme se na to, ostatně jako všichni. Doplnili jsme pak všechno odhadem, a Iva to zkontrolovala a dostali jsme pochvalu.“

„Šli jsme do Brtnice a tam jsme měli plnit úkoly, které byly napsané na papíře. Ale zrovna pršelo a ten papír se nám rozmočil, tak jsme jej rovnou vyhodili a šli nakupovat do supermarketu,“ přiznala se Míša Brtníčková

A co večer? To je nejkritičtější doba. Nestýskalo se vám?

Jakub Tšpon se dusí smíchem: „Jednou večer jsme na našem pokoji krásně usínali a najednou si kdosi... prostě ulevil. Skoro nás ostatní udusil, a když jsme hned otevřeli okno, abychom vyvětrali, ještě se málem počůral smíchy.“

Večer jsme šli kolem rybníka a já jsem tam zahučel až po kolena. Paní učitelka mě vytahovala a to už se smíchy počůrali asi všichni.“

Nikča Josieková přiznala, jak měřily své no, síly mladé slečny: „Náš pokoj byl sice malinký, ale humor a sranda ho neopouštěly. Večer se smíchy a smradem nedalo spát. Naše večerní zábava se jmenovala Prdicí válka. Vyhrála Nad'a 8:5 proti mně a bronzová Kačka měla 4 body. Janča se smíchy nemohla ani zúčastnit a byla diskvalifikována.“

Jak jsme zjistili, byla tato sportovní disciplína hojně rozšířena i v jiných pokojích.

Pavle Pešákové se líbily i okamžiky odpočinku: „Večer hrála Nikča na kytaru a my, Tropické rostliny, jsme zpívaly, až jsme zapomněly jít na večeři. Také na půdě bylo veselo. Nad'a si psala, jaké hry se chystají, a Ondra ji pořád požd'uchoval, bral jí věci, odsunoval a přisunoval křeslo, prostě otravoval. Nebo že by...? Lád'a se do her nezapojoval a věnoval se gaučinku.“

I Jana Cahlíková si oblíbila volný čas:

„Velmi ráda jsem měla všechny večery. Byla sranda, smích se rozléhal po všech chodbách a vznikaly různé vtipné situace. S holkami na pokoji jsme si dlouho povídaly a probraly opravdu hodně témat. V pokoji jsme měly jídla plný stůl a ten byl náš velmi oblíbený. Zpočátku byl umístěn pod oknem, takže když jsme vstoupily do pokoje, byla už všude tma, pouze naše obrovská zásoba jídla svítila v posledních slunečních paprscích a my jsme zvolaly: „Alelujá!“

Orient'ák prověřil soudržnost týmů:

Nad'a Klvaňová: „Druhý den nás čekala výzva – orient'ák! Moje družstvo mělo dobrou sestavu: MĚ, Patrika, Kubíka a Lucku. Patrik nás od začátku vedl a povzbuzoval. Odpustili jsme mu, že nás ztratil a zbytečně jsme lezli do příšerně prudkého kopce. Nakonec jsme vyhráli díky Patrikovu hecování a Lucce, která běžela napřed a cvakla nám povinné body na papír. Předběhli jsme i dva týmy, které startovaly dávno před námi.“

Matěj Kantor: „Všichni jsme se na běhání za azimutem těšili. Někteří byli takoví borci, že se naprosto „vyprdli“ na buzolu a běželi jen tak s mapou v ruce. Některá družstva se rozdělila nebo úplně ztratila. V cíli nás už čekali učitelé a ti se divili – byli jsme propocení až na kost,

protože nám řekli, že je venku „kosa jak z nosa,“ ale nebyla. Bylo vedro jak v poušti a my jsme měli na sobě triko, teplý svetr jak medvědí kožíšek a bundu, dvoje oteplovačky, však to znáte... Jakmile jsme mohli do sprchy, všichni tam prchli jak surikaty při nebezpečí a poté byla fajnová svačinka.“

Ani noční hra není pro zbabělce:

Monika Albertová „Sranda byla, že my jsme vyběhli hned na začátku blbě, tedy úplně na druhou stranu, než jsme měli běžet, ale brzy jsme se vzpamatovali a dali zpátečku.

Největší kaluž je ta, do které jsem při noční hře spadla JÁ. Vedle mě šla paní učitelka Jančíková, která narazila čelem do stromu, až to zadunělo. Lezli jsme do týpí, ale asi mi někdo stoupl na hlavu.“

Tomáš Sehnálek: „Motali jsme se potmě v křovinách, větve nás šlehaly do obličejů. Někdo říkal, že je to procházka růžovým sadem, ale růže mají přece trny! Někteří se podle zvuků asi fakt báli. Cestou zpátky jsme sbírali svíčky a to už jsme měli všichni plno humoru a vytahovali jsme se, jak se ničeho nebojíme.“

Tereza Ondroušková: „Když jsme v pátek ulehli do svých postýlek, usnuli jsme jako pařezy. Všichni spokojeně spinkali, ale najednou nás vyplašily učitelské hlasy, že je poplach! Z teplíčka se nikomu nechtělo, ale museli jsme přece zachránit život... a už nás paní učitelka táhla do lesa. Nakonec jsme se nezachraňovali, ale hráli noční hru, která se mi moc líbila. Bylo to vzrušující a

strašidelné.“

Míša Macková: „Na škole v přírodě mě víc bavily sportovní aktivity než vysvětlování a výklady. Při večerním orientačním běhu mě zaujalo, že jsme si dvojici sami nevybírali, ale byla určena losem. Hráli jsme ovšem na malém prostoru, a tak to bylo jako ve škole: všichni se doháněli, opisovali od sebe a skoro nikdo nehrál fair play. Byla to nejlepší škola v přírodě, jakou jsem zatím zažila 😊“

Akce Boj o život anebo Kdo přežije v divočině měla naštěstí jen vítěze.

Adél Olšanská: „Paní učitelka nás motivovala, že jsme pravěká rodina, která musí najít zvěř, abychom si mohli uvařit guláš. A tak jsme se vrhli do houští lovit – třeba guláš v pytlíku byl tchoř, žáby byly ve skutečnosti brambory. Než se guláš uvařil, museli jsme si z kusu dřeva vyřezat lžíci, protože jsme měli jen jednu jedinou, která byla odznakem nejstaršího z našeho kmene. Když se guláš dovařil, přišel kuchař a řekl, že slimáci, tedy cibule, ještě nejsou hotoví. My jsme ho usadili, že správně hlemýždi musejí křupat. Měli jsme už pravěký hlad, tak jsme se do toho pustili. Nebyl to asi nejlepší guláš na světě, ale dalo se to. Bylo to moc fajn a sranda a příští rok jedu zas!“

Pavla Pešáková: „Jako pravěká rodina jsme v lese hledali něco k snědku. Našli jsme třeba slimáka (mrkev) nebo veverku (brambor) a pak jsme měli rozdělat oheň křesadlem. Hledali jsme březovou kůru, suchou trávu, klacíky, zuřivě jsme křesali a křesali... a nakonec jsme to zapálili sirkami.“

Martin Foukal: „Šli jsme lesem a vtom pan učitel zvolal: „Tady se usadíme!“ Sedli jsme si do takové díry, kam nefoukal vítr a voda byla blízko. Pan učitel chvíli mluvil o rozdělování ohně a o bezpečnosti. Po té zdlouhavé chvíli jsme začali zapalovat oheň, ale dlouho to vypadalo, že o vzniku požáru mluvil zbytečně.“

Anet Mizerová: „Jednoho večera jsme hráli simulační hru. Všem nám zavázali oči, udělali jsme dlouhého hada, chytili se za ruce a Terka Hradílková nás vedla do lesa, přes různé kopečky, kolem stromů a úplně potichu jako myšky. Jenže Terka Cagašiková pořád padala do křoví a narážela do stromů. Když jsme se vrátili do pokoje, Monča prohlásila: „Já jsem se smíchy počůrala.“

A co počasí?

Ladislav Roubalík: „Venku byl sníh a -0°C, ale zima nám nebyla. Jednou nasněžilo, do hodiny to roztálo, ale když jsme šli do Brtnice, pršelo, a tak jsme se na soutěžení vykašlali a šli jsme do obchodu, kde si jeden nejmenovaný žák nakoupil 40 šumivých tabletek vitamínu C. Myslel si, že ho zachrání před rýmou, ale po pěti tabletách se mu udělalo špatně. Myslíte, že ty ostatní vyhodil? Snědl je všechny.“

A co na to všechno učitelé?

MF: „Chtěl bych tam zůstat až do června. Nejvíc se mi líbilo lítat s dětmi po lese a dělat lesní dovednosti. Proto jsem je taky pro děti připravoval. Z programů byly zajímavé třeba vystoupení multiinstrumentalisty - hrál na

vlastnoručně vylovené hudební nástroje. Zajímavé bylo i lovení živočichů z rybníka a určování veškeré té žoužele.“

JČ: „Nejlepší? Pingpongový kolotoč. Hrála jsem taky. RJ uznala, že jako profesionál nemá v turnaji amatérů konkurenci a poté, co mě jedním pingem vyřadila, fair play odstoupila.“

RJ: „Bezva byly všechny hry, jo a přednáška o netopýrech. A děcka byla skvělá.“

Z dalších hovorů vyplynulo, že překvapil Dominik, jak je společenský, vstřícný, Královnou školy v přírodě byla asi Naďa, což je přirozeně vůdčí typ, tvůrčí organizátorka a pohodářka. Komedianty jako Lad'a, Filda a Nikola se zase starali o zábavu, často aniž to sami chtěli. Ondra Gajdošík pomohl demoliční četě spravit dveře. A tak by se dalo dlouze a pochvalně hovořit o každém. Děcka byla prostě úžasná, nejenže spolupracovali v rámci třídy, ale i mezi ročníky a do každé hry šli s plným nasazením. Motivovali se vlastně sami.

To usoudili skvělí organizátoři Švagrovské školy přežití v přírodě, tedy pan učitel Marek Foukal, paní učitelky Růžena Jakubálová, Jana Číhalová a Petra Jančíková. Moc jim děkuji a děti se určitě taky přidají.

PS. Pssst! Možná i rodiče. Když naložili obrovské kufrы plné jídla a teplého oblečení, udělili poslední pokyny, mlaskly i nějaké ty pusinky na rozloučenou a odmávly se poslední pozdravy, pronesli mnozí: „Tak a teď bude v baráku konečně chvíli klid!“

Ale děckám to neříkejte, aby neměly to... trauma, teda jakože co oni to mají, depku...

Jaro - lásky čas

Po lásce, uznání a obdivu touží určitě každý člověk. Ale jak je získat? Proč má někdo štěstí, je milován a za hvězdu společnosti, a jiný žije jako šedá myš? Jak se domoct uznání?

Pomůže nápoj lásky!

Zlé jazyky sice tvrdí, že nejlepší nápoj lásky pro ženy je vaječný koňak a pro muže gulášová polívka, ale s láskou zase taková sranda není. Takže o lásce vážně...

Olda Zmeškal: Lidé už od dávné doby ukazují, že se mají rádi: Buď jako většina lidí – muž a žena nebo kluka a holka, nebo to mají naopak.

Lenka Kubálková míní, že láska není jen samá erotika:

„Rozhodla jsem se uvařit nápoj lásky pro tetu. Myslím si, že mě moc ráda nemá, protože jsem jí, když jsem byla malá, způsobila mnoho škod. Dáme vařit vodu, a zatímco se vaří, nastroujeme asi jednu lžičku sýra, přidáme ji do vody a zalijeme lžící jahodového sirupu. Přidáme kapku oleje a lžící cukru. Zamícháme. Rozdrtíme dvě menší mrkve a jedno jablko a vše přidáme do hrnce. A je to hotovo. Vybrané osobě můžeme nalít nápoj jako víno, protože má podobnou červenou barvu. Nápoj jsem udělala slabší. Pokud chcete, aby, aby vás někdo miloval víc, přidejte ingrediencí, ale nepřeženejte to! Rozhodně ten nápoj nedávejte své mamince, protože maminky vám už víc lásky dát ani nemůžou...“

Láskyplné HOROSKOPY na letošní jaro

Berani, nebojte se a jasně řekněte, co cítíte. Bojíte se, že se zesměšníte? Aspoň budete vědět, na čem jste. Není nic horšího, než se trápit pro toho, kdo si vás nezaslouží.

Býci, na jaře s vámi zalomcuje silná vášně, ale držte se raději zpět, abyste nenapáchali víc škod, než si můžete dovolit.

Blíženci, váš jarní rozjezd bude trochu pomalejší, ale kdo nic nedělá, nic nezkazí, že? Drobných problémů si nevšímejte, přejdou samy.

Raci si budou jara užívat – doma klid, ve škole klid, kámoši v poho... Není to samo o sobě štěstí? Nemusíte se přece pořád drát nahoru, abyste byli nejlepší. Z toho jsou samé problémy.

Lvi, zařvat a lehnout, to by se vám líbilo! Letošní jaro bude ve znamení lenošení, nicnedělání a povalování se. Ale nezapomeňte, že po jaru přijde léto a s ním i vysvědčení!

Panny, jestliže jste se zamilovali nebo zamilovat teprve hodláte, nerozmazlujte svého kluka či holku přesprilíš. Pak by si moc frkali – a bylo by rázem po lásce. A vy přece chcete prožít příjemné léto...

Váhy, vy než se rozkýváte, budete stát pod rozkvetlou třešní samy. Chce to trochu drзости a štěstí se k vám nakloní úplně

nečekaně. Jen pozor na školní písemné práce, tam se vám moc nepovede.

Štůři, letošní jaro bude patrně osamělé, ale nesnažte se najít lásku za každou cenu. Smůla v lásce, štěstí ve škole.

Střelci, máte všechno pod kontrolou, v lásce se vám daří, ale pečujte o ni, protože se ani nenadějete, zaváháte a může být po ní!

Kozorozi mají pořád málo času, jsou nervózní, aby už už, ale stačí si v klidu sednout a počkat, až jim osud štěstí přinese sám.

Vodnáři, Vaše jaro bude romantické a něžné a doplňuje do pohodového léta. Všichni vám budou závidět.

Ryby, ti, kteří vám vyčítají, že jste studení čumáci jako... jako ryby, zůstanou v šoku! Taková éra, jak budete na jaře Vy, svět ještě nezažil.

Poslední zprávy z jarní zahrady:

Šestáci vyhrabali ježka! Odnegli ho k plotu, zítra mu doneseme kočičí granule a půjdeme se podívat, jak se mu vede.

